Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio XIX

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

De reliquis quae sunt materia necessaria confessionis.

Quinam actus mali externi debeant in confessione necessario exprimi.

DISPUTATIO XIX

DE RELIQUIS QUÆ SUNT MATERIA NECESSARIA CONFESSIONIS.

SECTIO PRIMA

Quinam actus mali externi debeant in confessione necessario explicari.

2\. Actus externi mali duplices sunt: alii directe voliti, alii voliti solum indirecte. v.g. in homicidio, in quo [illegible] volitio efficax occidendi, actus externus directe volitus est [illegible] venenum aut ictus lethalis; indirecte volitus est ipsa mors. [illegible] actus externus directe volitus [illegible] scriptio [illegible] aut [illegible] quo alicuius fama laeditur; indirecte volitus est [illegible] in fama consecutum. Hoc praemitto.

Dico 1. Actus externi mali directe voliti sunt materia necessaria confessionis. Est certum et communis [illegible] omnium Theologorum. Ratio a priori melius [illegible] ex [illegible] Christi, quod colligimus ex [illegible] usu [illegible] ac [illegible].

[illegible] Actus externus non addit [illegible] malitiam actui interno, [illegible] explicari in confessione. [illegible] confessione [illegible] quo actus externus [illegible] malitiam [illegible]

An actus mali externi debeant in confessione necessario exprimi? 60. Q[uaeritur] religi[osus] si mali necessario in confessione

ratio quod distinctum ab actu interno & an debeat necessario explicari
in Confessione. Ac ratio dubitandi est quia actus [illegible]
[illegible] est, tum ultra [illegible], tum quia actus externus [illegible]
[illegible] licet eadem [illegible] [illegible] [illegible]

Dico 2. Probabilius est non actus externos
malos solum indirecte volitos esse in Confessione necessario explicandos
[illegible] [illegible] [illegible] modum unius [illegible] indirecte [illegible]
[illegible] volito. Ita D. Thomas, Sanchez, Tamburinus,
[illegible], et alii contra Vasquez, Lugo, Granados
et multos recentiorum, docentes tales actus [illegible] pertinere
ad formam [illegible], 1. tum quia [illegible] [illegible]
servandam aut irregularitatem [illegible] [illegible] absolutionem.
Verum conclusio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ejusmodi effectus malos consequentes ex [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ultra, tum ut Confessarius [illegible] de obligatione
restituendi aut satisfaciendi [illegible] [illegible]
[illegible] in fama, tum n. ut [illegible] de censuris [illegible]
[illegible] ab Ecclesia ob [illegible] [illegible]
[illegible] re ipsa [illegible] [illegible] licet in aliquibus casibus [illegible]
[illegible] ideo [illegible] obligatum confitendi tales actus [illegible]
[illegible] de legibus ad legem [illegible] obligantem [illegible]
[illegible] et motivum [illegible] in [illegible] casibus [illegible]
[illegible] se et frequens. Dixi in conclusione: malos externos
actus 2. Licet n. [illegible] [illegible] explicari in Confessione
[illegible] actus internos solum indirecte volitos, [illegible]
[illegible] separatos ab actu directe volito [illegible]
[illegible] [illegible] deinde [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] de effectibus moralibus consequentibus [illegible]
n. licet illum [illegible] [illegible] confoderit, aut Sacerdoti
alapam impegit satisfacturum in Confessione [illegible] [illegible]
[illegible] manum cum [illegible] ad confodiendum [illegible] aut [illegible]
[illegible] manum [illegible] dandum Sacerdoti [illegible] [illegible]
[illegible] confodisse aut alapam impegisse.

Quelibet q si mala nea ria confessionis

Quem in confessione explicandus sit numerus peccatorum mortalium?

Obj. Qui projecit breviarium in mare itaque se reddidit impotentem orandi illud per 20 dies non tenetur posse confiteri ipsas omissiones breviarij, s. satisfacit dicto. Et jeci breviarium in mare, cum evidere me non habitur aliud breviarium intra 20 dies. Item qui habens votum castitatis simplex duxit uxorem non tenetur explicare copulas, quas deinde habuit reddendo debitum, s. satisfacit dicto. Habens votum castitatis duxi uxorem, ergo effectus externi indirecte voliti non sunt mea nec sunt confessionis. Ex negato ergo ... dispositis est quod illa omissiones breviarij non sunt proprie peccatum, neque ille sacerdos peccaret graviter quamvis mentiendo dederet se novum breviarium invenisse et quotidie orasse. Item illa copula facta reddendo debitum (secus dicendum est de petendo) non sunt actus mali s. boni debiti ex virtute justitiae, nos a loquimur de effectibus externis qui sunt vere peccatum.

SECTIO SECUNDA

Quomodo in confessione explicandus sit numerus peccatorum mortalium.

1 Certum est praeter malitias specie morali diversas explicari quoque dicto in confessione numerum peccatorum lethalium tam internorum quam externorum non quidem physicum, hoc n. esset valde durum et redderet confessionem multum alienam ab humano modo, s. morale; hoc n. aperte insinuant Conc. Lateran. et Florent. cum ajunt omnia peccata esse confitenda et Trid. ses. 14. c. 5. et can. 7. ubi dicit singula peccata mortalia et singillatim explicari dicto. Verum quia valde difficile est assignare regulam generalem dignoscendi dignitatem aut multitudinem morale peccatorum tam internorum quam externorum oportet de illa breviter agere. Et 1. quidem non placent ij qui vestri docent praedicta unitate desumi a vestro praeterito per ... actum non interrupta adeoque ... adhuc praevenante pluralitate vero ... nire a facili ... vtuali praeterito vestri retractatione ...

Disp: 19. Sect: 2.

Qm: in confessione explicandus sit nrus peccatorum mortalium? 603. Pro reliquis q si mala nec ria confessionis.

145

Rão é, q̃a sequeretur q̃d is q vltẽ occidendi ante annum habitu p unum annum n' retractasset, quoniam pcta occupaões disparatissimas et cum illa vltẽ preterita nullo modo connexas assumpsisset, suamq illa mala vltẽ millies repetivisset satisfacturum in confessione si dicat, habui vltẽ occidendi quia p unum annum n' retractavi, q̃d pcul dubio é absurdum et falsum.

N' placent 2. ij q ajunt pcta multiplicari nunc p quoncunq interruptione sive ea fiat p somnum, sive p distractione, sive p quoncunq alia causa. Rão é q̃a ex lõi oiu hnũ prudentum judicio ostat actiones humanas dici saepe moraliter unas n' obstante interruptione aliqua pergeã, quoniam frequenter interveniente, sic namq dicimus hanc unum, quoniam post Evangelium intercedat conciõ, et recitatio breviarij dicitur una, quoniam inter recitatione versuum subinde uno aut medio quadrante interdomiat.

N' placent 3. q urtr docent pcta n' multiplicari nunc qto interrumpunt p tempus breve, sicvo qto p longum et notabile. Rão é 1. q̃a n' explicant qd sit tempus moraliter longum qd breve. Alij n. p tempus illiquat unam horam, alij duas, alij plures, alij tm unum quadrantem. 2. q̃a m. brevissimo tempore pnt actus ita interrumpi ut n' uniant moraliter inter se (puta si q vltẽ occidit efficaciter retractet, et statim iterum reassumat; ita) tanto longa interruptione pnt nihilominus pcta ẽ moraliter unita inter se, ut si q ex intentione hostem cras occidendi hodie cito cubitum se oferat, ut cras tanto citius surgere pnt et p sex aut octo horas dormiat, q̃o brevis aut longa interruptio n' é regula urtis multiplicandi pcta moraliter. Deliciis igitur hisce et plurimis aliorum opinionibus

Dico Tum actiones m. p longum tempus interrupta et iterata n' multiplicant moraliter et in ordine ad confessionem, s. faciunt unum pctm, qto inter se aliquo modo connectuntur seu uniuntur, q̃d tm contingit qto l. p manet aliqs effectus a primo pcto

Dreiligs T. 18 mad nda in Sessio

Disp: 19. Sect: 2.

604. Quom' in Confessione explicandus sit nro peccatorum mortalium?

Peccatum, aliqd aliud quam actus est, in quo Scrutatores primum quam. Ratio est, quia peccatum dicitur nihil aliud quam actus, ita dicitur mortale quia mortalis.

Ergo ratione i. quotidianus actus quam quidem aliquid actus interruptus reassumitur, tum quidem multiplicari nihil minime interruptus interceperit, quidem si fuerit mortale illud iterum ab exordio ab initio agat. Et hoc tanto non breve ac longum temporis intervallum fuerit ad mortalitatem unitatis quam continuatur, sed hoc tamen dum, attamen ab ad de gradum totam conversione mortale unigatur aut hoc negare. Generatim ex et in ordine ad gratiam.

Regula 1. Ita qui ex unico motu irascendi i. blasphemia iterat, aut nro eadem e jurmentis iterat, aut ex unico maledicendi impetu alia aliquot detrahit i. itineratis aliquid iterum ingerit, hic id, hat ab alia quidem interruptione unicum mortale blasphemia, jurium detrahere aut contumelia iterum et satisfacere in ordine dicto se semel blasphemare quamdetrahere.

Regula 2. Qui dixi dicit. Gratis, ex tuis, ebria, colliga et debitor vincerent tu antiquis, qui concinnatus, quod publicitus cognitus illi tum unum quam ad illum, ja ex, quod fori solet, fuerant explicate hinc cite volitis, i. tangam Deum, i. tangam opprobrium, i. contumelia ejus cognitis.

Regula 3. Qui ex unico aliquo irascendi termino diu plurimis diuque ad unicum in varia omnibus, hinc se semel bis i. Clarius graviter deinde i. inferiores.

Regula 4. Recordatus q. in statu Gratiae mortale, plures ejusdem vi unus interitus ab ea copulatum simplex repetitionis nudus, ut aliud horum admittat unum mortale hereditas, fuerit et aliquid dicto: administrari secribogo hoc i. illud horum.

Regula 5. Ex vi unus interitus interest sive mediate sive immediate ut sua Dominum interpretetur quod unum (hactenus interim Gratia mangum retractata) jam dum Deum illa arma Deperuit, nunc iterum illud iter sumpsit, modo dum modo illas iniquitas strauxit, tandem vicisit, licet dum retinet cibo somno aliqua operatione Regula quidem interrupserit, tamen illi retinet unum mortale gratia committe et ipsum confiteri licito. Se quod unum integrum mortale fuit mortale fuit

inimico, eamque tandem intulisse; quod itidem cum proportione dictum cum proportione de eo qui ex unico desiderio potiendae alicujus puellae per plures menses quaesivit varias vias et media ad finem suum proveniendi.

Sequitur 6. Qui plures copulas cum eadem habuit, licet communiter censendus sit commisisse plura peccata unum tamen duntaxat morali perpetrasse, si eas omnes voluit propter integram illam voluptatem quae affertur simul ab omnibus. 10

Sequitur 7. Qui sine ullo ordine ad unicum aliquem finem decrevit vesci carnibus duabus vigiliis distantibus eas comedendo duplicem noxam externam patrare; et ultra vero qui unico actu decrevit tota quadragesima comedere ex motivo v.g. conservandi vires corporis unicum peccatum morali admissurum, quod itidem asserendum de eo qui ex unica prava intentione per plures menses l. annos versatus fuit in concubinatu propter unam integram voluptatem aut utilitatem quam inde percipit. quod ille satis confitebitur dicendo: Comedi carnes per tempus quadragesimae; ille vero: per tot menses l. annos vixi in concubinatu.

Sequitur 8. Omnes actiones externas quae fiunt dependentes ab unico actu voluntatis in ordine ad unicum finem esse morali unicum peccatum.

Sequitur denique Actus mere internos, hoc est quae non prodeunt in aliquem alium actum internum l. externum qualis est delectatio morosa, judicium temerarium, invidia etc. tum non multiplicari numero, sed in unicum peccatum moraliter coalescere, quando ab invicem dependent, l. ratione alicujus alterius actus inter se moraliter connectuntur. Unde qui puellam per annum concupivit et subinde nova ac nova illius desideria habuit, si haec desideria habuerunt dependentiam a primo desiderio, ita ut interruptio unius diei hebdomadae aut mensis, quo novus concupiscentiae

606. Quom̄ in Confessione explicandus sit nr̄g peccatorū mortaliū?

actus fuit elicitus, n̄ sustulerint memoriā vltis Cpcdtis sed quoties idē obtm̄ recurrit animo, toties ex illa prima vlto — habituali pmanente atq̄ in memoriā redeunte concupiscens sine nova mora pruperit in eundē affectum, tū oīa illa desideria moraliter unū peccatū constituunt, eritq̄ satis dicere: Concupivi puellā p mensē annū aut hebdomadam. Secus dictū si nova et nova desideria prima concupiscēa sīa nullam habuerint dependentiā objectivā inter se, ut si quoties aspiciens eandē puellam exarsit in ejus desiderium n̄ ex vi desiderij Cpcedentis s. ex eo qd ab ejus aspectu aq̄ provecet ad libidinē tum enim illa desideria n̄ erunt moraliter unū peccatū s. multiplex. Qd itidem i Thgo de fure volente restituere p integrū annū et illam voluntatem sd pius iterante.

SECTIO TERTIA.

Quædam Dubia circa confessionem numeri peccatorum soluta.

Quæres 1. Quomodo confitendum sit ei, qui aliquo peto diu perseveravit, nec pt ne qdē Cpter pp comōde hoc sine gravi difficultate detrāare quoties Cpctm illud moraliter interrupit.

Rē 1. Si pœnitens ejusmodi n̄ sit consuetudinarius sufficit explicaturū nūrū pctor si dicat: Tanto tempore in tali vlte pmansi eam a. Qut inter hnēs contingere solet occurrentibus occasionibus interrupi, iterq̄ resumpsi, quoties a. id ōtigerit, id detrāate dicere n̄ pmt. Utrū a. tali modo ōfesso et dein memor nūri feneat illū dicte clavis Eccla subjicere pt ex dictis disp. 15. n. ubi rāti nqve. Rē 2. Si pœnitens sit consuetudinarius n̄ satisfactori integritati ōfessionis si solū exponat tempus gravis sui status, s. dre insuper explicare aēs eas circumstās q̄ nō requirit, ut Confessarius saltē de nūro et spēe pctor illius pble judiciū formare pt.

Unde

Quædam dubia circa confessionem mri peccatorum soluta.

Vnde sæpe mereatrice in sohe dro exstare temp, in Italy, per n. furia
criminum, sed, in qr nostra sine gravi difficultate devenire qt
ob, ex deliquerit cum Gonzi, Rehizzari, Pierdorchi, Gonzi, ejusq;
ex vixerit in civitate magna, ex gazo, l. Genua oppido, quilig
deliquerit civiter in Lebbromada mente ad qt ibidem applicanda
superiorio, cum tam concubina, ejusque patrem, fratrem, sororem
Magister de rebus gravioribus inquirit ei. Recte n. observat P. Vegna
hic qu. 91. ar. 1. dub. 5. Cujusmodi poenitente n. ad exercendo ad
applicandum mum Deo interiori, q Lebbromada l. dicit, ut diving
faciendum quo ad alia exterior, sic ejusmodi alia qua subsidium et
sine gravi difficultate, ubi et magno periculo omnis, l. Genua
l. q deqn quo ad mum vere explicari qd. Ubi hinc
mani tamen ante ejusmodi diversi diversi Deo facti, modo
ofensorem n. teneat tamen confessori, nisi aliquam necessarium in filii
quo ad mum l. speed deinde recordent.

Quæres 2. Quale judicium circa mum Deo teneat
et debeat prudens Confessarius qto audit Poenitente in mei gravi
et n. potente exprimere ultro mum reqto in ofensam subdito.
R. cum Lugone attendendum ea ad subita mea, qti tali sit ingra
parte tres debent, et n. dire ante venit poenitens ofensa
erit judicium de eorum 6. q. vicis. Et si mea sit extraordinaria
de una aut duabus vicis. Quinere 2. Et Confessarius in dando
absolutio poenitente q. sta vita gratia qts se cum sit tempus
velle explicare et clavis directe subsistere, quod in ejusdem cu
cumstantia et tres prudente subsistere valent. Ad 2 cum
ut Confessarius audita culpae poenitenti de aliqua qto ergo ei
judicium m. Deo de mum in filii, ut qt in moribus dante
tradere signa doloris, aut dardo et mutu, q nosti alia qtia, ipsa
Et si roges id sit cum qd ipsum remittens directe.
ea mentem q in ofensa, fuit explicata sive en
sive specifica, indirecte se rebus mali inferendo.

Die 10 Julij submersus a juvenes St Albert Mutatis
quo die apud Gratiam Q. Mria fuit in monte sacro.

Dr. religs. q. si mea necessaria confessio. 17.

Quaedam dubia circa confessionem nri Peccatorum soluta.

Quaeres 3. An qui confitetur gratia teneatur explicare omnia peccata quo ad numerum et speciem quando professus fuit se velle confiteri gratia, videtur n. si secus faciat Confessarium graviter decipere. Verum Rx cum Henriquez Lugo Diana et alij negant. Ratio est quia omittendo aut m. negando in casu praesenti aliquid peccatum quo ad speciem l. numerum non subtrahit ulla mea necessaria Sacramenti, et quia adeo illud mendacium seu deceptio solum peccatum veniale. Ex quo a fortiori sequitur non esse ob valorem Sacramenti cum, quia hic duos Confessarios unicuique confitetur sola mortalia et postea alii sola venialia quando tunc solum ille Confessarius decipiatur putans poenitentem sola illa peccata venialia commisisse, poenitens tamen non mentitur sola illa proponendo, l. si mentitur negando se commisisse aliquid peccatum mortale, illud tamen mendacium cum non versetur hic et nunc circa mea necessaria Sacramenti est tamen peccatum veniale.

Illud praeterea notat Suarez Lugo et alij in confessione gratiali pro se loquendo posse absque ulla dubitatione aut declaratione commisceri peccata nova et nondum confessa cum antiquis et confessione ja expiatis, nisi id fieret de industria ad celandum Confessario tempus quo commissa fuerunt. Atque ratio est quia peccata spectata quo ad statum quo commissa fuerunt, et juxta quod necessario debent explicari in confessione sunt eadem, sive ab ijs fuerint ja semel absolutis sive non. Dixi: pro se loquendo quia per accidens ratione reservationis nunquam adhuc sublatae aut medicinae poenitenti praescribendae evenire ut debeat dignoscere peccatum confessum a non confesso quoquam m. tunc si confessio fieret dicti praeterea reservatis absolutis, non foret opus illa circumstantia explicare

Sect. 4. Utrum

Disp: 19. Sect: 4.

Vtrum qs teneatur aliquando bis idem peccatum confiteri?

609. Pr. religiosa sed mad. necessaria Confessionis

148

SECTIO QVARTA.

Vtrum quis teneatur aliquando bis idem peccatum confiteri

Quilibet tenetur iter confiteri ea peccata a quibus fuit absolutus invalide. Ratio est quia tunc confessio precedens ab se pinde ac si ea peccata nunquam confessus fuerit. Hinc porro sequitur repetenda esse confessione 1. quando in ea pagenda omissa fuit aliquod peccatum mortale l. quia facta est fine mortali malo, l. quia poenitens sciens reticuit aliquod peccatum grave, l. quia mentitus est mora. Fingendo peccatum mortale l. aliquod sto. 2. quando poenitens ob defectum doloris aut propositi non fuit sufficienter dispositus ad absolutionem. 3. quando in Matrimonio non fuit inventus absolutus aut in poenitentia ea accipiendi. 4. quando in Confessario defuit jurisdictio quovis modis tollens potestatem, non tamen C. ut declaravit Conc. Constantiensis excommunicatione nisi illa fuerit l. ob notoriam communicationem, l. quia nunquam fuit declaratus excommunicatus. 5. quando poenitens ratione censurae l. ob aliud defectum sive physicum sive moralem fuit incapax absolutionis. Verbi obser-vandum est contra P. Vasqu. excommunicationem non impedire per se et directe validam susceptionem Sacramentorum, adeoque bona fide absolutum a peccatis antequam absolveretur ab excommunicatione, non teneri denuo confiteri. Cujus ratio est quia ex nullo capite obstat. Ecclesia volunt inducere ejusmodi inhabilitatem et cap. ultimum. Sic debet, de Clerico excommunicato quod per se afferunt Sacr. non loquitur de susceptione Sacramentorum valida, s. licita. Expedit nullus Confessarius absolutionem a peccatis permittere absolutionem a censuris saltem in confessione illa rebus: quatenus pro et indiges per quod publice, (quod dicat Suarez) tollit excommunicationem non solum per effectum absolutionis verum simpliciter et ex toto.

Cotter

Ꝺ reliqs, q̄ sit mat̄ nec ria Cōfessionis. 610 Vtrum qs teneatur aliquando bis idem peccatum confiteri.

Cæteri q invalide confessus fuit pt eidem sacer unico cōbo sacerdotali confiteri dicendi confiteor omnia quæ nunquam sacrilege confessus fuit dummodo tn confessus pctor in facultate confessionis invalide explicari sufficienter recordetur, quæ sufficientia in quo consistat patebit ex dictis.

— Dico 2. Tenetur m. qs iterum confiteri ea pctor a quibus solum fuit absolutus indirecte. Ratio est quia Trid. docet ea omnia pcta mortalia dro subjici clavibus quæ sunt in conscientia, atque talia pcta sunt in conscientia, et nunquam fuerunt subjecta clavibus, (absolvitur indirecte n o absolvi vtute clavium) ergo. Hinc porro sequitur 1. eum qui apud n̄ habente potestatem absolutam a reservatis confessus fuit cum n reservatis aliquid reservatum dre se deinde de hoc iterum accusare apud eum qui potest absolvere a reservatis.

— Dico 3. Repetenda est m. confessio quamvis solum accusans pcta pctor n dum confessum negat sufficienter explicari nisi repetendo pctm confessum, aut pcta confessoris n potest facere judicium sufficiens de pcti statu pœnitentis in ordine ad absolutionem pcti ex dictis. Hinc sequitur eum qui confitendo substantiam actus mali oblitus fuit circumstantiam mutantis speciem n teneri iterum confiteri ipsum pctm si ea circumstantia quo ad suam speciem potest sufficienter explicari n declarato ipso pcto, secus si n potest. Ex quo ulterius sequitur eum qui hns votum jejunandi in quaresima accusavit se de violato jejunio oblitus voti satisfacere posse si accusat se precise de gravi violatione voti; imo Sbarez et alii docent m. in eadem confessione dividi posse substantiam actus a circumstantiam mutantem speciem et explicari instar duorum pctorum a se independentium illud solummodo nota quod tametsi confitens circumstantiam teneatur explicare substantiam actus mali jam confessi, teneri nullo modo explicare mala circa quæ fuit ea circumstantia, adeoque licet is qui potest voto violato jejunandi in quaresima accusavit se de sola violatione jejunii n teneatur dicere, se violasse votum jejunandi in quaresima, dre n

Vtrum qs teneatur aliquando bis idem peccatum confiteri? 611 religs, q si mãa necessaria confessionis. 149

dre nitorq addere se violasse votum in mãa jejunij. Pro-
cedendo an illud jejunium fuerit aliunde obligatorium, an n.
Cujus rão e, qa etsi lex aut votum n. ponant mãa praecepta
et promissa in ea vtute ad qua aliquo spectat talis mãa
ut probavi alibi, dre nitorq ea mãa in confessione explicari qa
votum accipit ab illa speciali gravitate, unde it q n. audivit
sacrum die Dnico mtr n. peccaverit ii religione, s. tm ii obedien-
tiam debitam Eccli, n. satisfacit tn dicto se violasse praecepta
Eccla in re gravi, s. dt addere se violasse n. audiendo sacrum.
Quod vo poit contingere ut qlq nequeat circumstantia
in confessione omissa explari sine repetitione substantiae actus pot
in eo q violenter abstulit alteri pecunia, et solum confessus fuit
se furatum fuit pecunia, talis n. n. pt se postea sufficienter ac-
cusare de violentia gravi illata proximo, nisi sit addat illa vio-
lentia ee facta auferendo pecunia, qa m. in gre violentia
dicta spee violentia e q infert in bonis fortunae, ab eo q
infert in bonis corporis aut honoris, puta occidendo, pudorem
violando, aut de consecutione dignitatis impediendo, pp dicta
spee jus qf hic hoc ad bona fortunae et bona corporis aut ho-
noris. Occasione dictorum

Quaeres 1. An is q peccavit ex consuetudine
teneatur id explare in confessione et hac ratione bis confiteri
eadem pcta. Affirmant Henriquez, Fagundez et plures alij.
Negant Suarez, Vasquez, Lugo, Diana et recentiores, qbus
subscribo. Rão e, qa nullum hmoi fundatur imponendi
hanc obligationem periculum n. proximum peccati qf videtur ee
in ea consuetudine cum n. sit aliqd dnctum ab ipsis pctis sufficienter
retractatur eo ipso qd q dolet ~~de~~ et n. vult ea in futuro committere
Secus contingit in alijs occasionibus proximis, qcum sint aliqd dnctum
ab ipso pcto n. retractantur aut tollunt pp dolorem [illegible]
ejusmodi pcta n. committendi. Unde [illegible] infero [illegible]

Dreliqs q sl mea nec ria gfessio nis.

Vtrum qs teneatur aliqdo bis idem peccatum gfiteri.

interrogatum a Confessario de obsecutione peccati n' teneri stare nisi supponat Confessarum facere ea interrogata ad formam judicium de statu pœnitentis, ut possit illum valide auctoritate absolvere.

Qu. 2. An q bona fide ofessus fuit Confessario ignaro et valde rudi teneat postea apud alium doctum sua ofessione repetere. Dixi: q bona fide, q n. male fide id faceret peccaret fortasse graviter, adeoq rationem sacrilegij teneret illam ofessionem repetere. Affirmant Vasquez, Richardus et qdam alij doctores ad valorem ofessionis requiri esse ut sint Confessarij dnquere venialia a contra mortalibus aliaq perinde erit ac si qs confessus fuerit dormiens l. ignorans idioma nec poterit Confessarij qui ut requ ad valorem sacrum formam judicium sufficiens p imponenda ogrua pnia. Ver. Rc cum Suarez Medina Hurtado Lugo et alijs nqve. Rcio e, qa ad ofessionem valide sufficit ut ofessarius illigat mea pcta mtis n' noverit eor' gravitatem et comparationem inter se qt e' valde difficile, imo in plerisq morali ingoste sed difficillimum sit dignoscere excessum tam plurium qm morale speciem inter se. Conf. ad hnc, qa in sna ordinatione Adversarij qto sacerdos n' dnqvit interrum l. altrum pctm an sit mortale an veniale absolvit nullo directe ab illo, ergo qmvis inter nullum dnqvat, sicut n. se dt simplr ad simplr, ita magis adnqvit. Ex quo m. pt ad qmd fundtm Adversarior' ne dormiens aut ignarus idiomatis, n' tm n' dnqvit inter pcta, s. neq illa illigit qd ergo mir' si n' possit ab illis directe absolvere. Ad sdm fundtm Adversarior' Rc Trid. n' requirere aliud ad imponenda pnia qm ut Confessarius noverit diversitatem delictor' illigto qd sit furari fornicari adulterari mtis n' noverit eor' gravitatem et comparationem inter se alias

alias dr̃et nẽrio scire dñguere n' solũ inter veniale et mortale, ver' m. inter ipsa mortalia, qd tñ negent et merito oẽs Adversarij.

SECTIO QVINTA.

Reliqua Dubia circa repetitionem Confessionis.

Qvares 3. An q advertit Confessariũ n' audivisse aliq' pctũ teneat totã ofessiõe repetere. Rñgũ. l. n. scit in pticlari l. n' pctm, qd putat Confessariũ non audivisse; si scit tũ illud solũ sufficiet explicare, si n' scit satis erit dicere; nunq unũ pctm n' illexit meus Confessarius, n' scio n. qd illud fuerit ac proinde me de illo accuso uti pnũ. Rãõ e, qã eẽt valde grave on obliquo poenitente ad sola ofessiõe pctor, cũ jã ab oĩbus sit absolutus et qdẽ directe excepto unico neglecto n' ob culpã poenitentis sũ Confessarij somnolentiã. Secus dictum, si esset n' fuerit Confessario dormitante audita media pte pctor autem ergo.

Qvares 4. An q oblitus e pnia in ofessiõe impositã teneat in sequẽti ofessiõe pctã priora repetere et nova pnia postulare. Rñgũ. Rãõ e, qã omissio pnia n' impedit valorẽ sacrã (suppono n. satisfacẽ esse solũ pte integrale illius) et obligãõ ea implendi solũ ẽ pto morali pt fieri, qd n' contingit positã oblivione, obligãõ n. nova petendi ex nullo capite pt ondi cũ pnia sequẽte n' integrat ofessio pcedens. s. sequẽs.

Qv. 5. Utrum qdo Confessarius ante absolutiõe oblitus e pctor auditor teneat poenitens iter repetere confessiõe. Rñ si confessarius ante imposita pnia nullo modo ne qdẽ in confuso recordet pctor, aut n' recordet nisi unius aut alius dr̃e repeti confessiõe. Rãõ e, qã positarius

De reliqs, q̄ sunt mat. nea ria Cōfessionis.

oblivione confessio precedens in ordine ad formandum judicium de statu poenitentis et imponenda pnia, quod [illegible] vit explicita pctor ōfessione, quia se sit actum [illegible] secus dictum, si recordet pctor saltem in confuso quoad [illegible] pte speciem pcti, nisi n recordet dnctē singulorum [illegible] et individuo, hoc. n. (mxe in longis confessionibus) [illegible] Dixi: ante imposita pnia, quia si oblivio secuta est post imposita pnia nisi precesserit absolutio, valida erit absolutio, nec iteranda confessio, quia cessat ratio absolutionem invalidandi et ōfessione iterandi.

Nolim tn hunc inferas Confessarium quem tn ōfessio recordat pctor a Joanne confessorum ante annum pte eundem hodie valide absolvere, si ipse solum dicat, se hic eadem et tot numero pcta quot ante annum. Cujus ratio est, quia ut ōfessio sit valida dnt pcta explicari et dici coram Confessario tam quo ad speciem quam quo ad numerum, atque tali casu species et numerus pctor neque explicant immediate et in se, ut pte [illegible] neque mediate tn speciem et numerum pctor anni pcti. Hoc [illegible] ut supponitur Confessarius dnctē amplius n recordat quod secus dictum est, si Confessarius pctor omnium anni pcti tam quo ad speciem quam quo ad numerum dnctē recordaret.

Qu. 6. An si Paulus hodie explicuisset Petro n dum sacerdoti, aut n habenti jurisdictionem, sua pcta ea intentione ut ab illis absolvat cras, quod Petrus jam erit sacerdos et hns jurisdictione, possit absolvi cras sine nova confessione, an vero teneat denuo confiteri, et illa pcta Petro in memoria revocare. Quod dubitandum est, quia si Paulus post confessionem sic hodie factam regente incideret in amentiam aut alium morbum lethalem adimentem usum rationis, possit cras valide absolvi a Petro sine ullo nova

Disp: 19. Sect: 5.

Reliq dubia circa repetiom Confessionis. 615. A reliqs, q si mãa nea ria Cõfessionis. 157

nulla nova confessiõe, qõ m. poterit quovis maneat sanus et valens. R. ad qstiõe nqvẽ. rãõ ẽ, qã absolutiõ nõ potest valide conferri nisi precesserit confessio Sacramentalis, atq illaq ẽ facta Petro n'ẽ Sacerdoti n'fuit Sacramentalis, qã n'ẽ facta coram hãte jurisdictiõe, qõ dt cras institui nova ĩfessio. Hinc ad rãõ dubitãdi R. negãdo suppositũ antis vlt Paulũ moribundũ cras absolvi sine nova ĩfessiõe, lo n. n'ĩfitet de novo p se, confitet tñ p interprete, qd tunc flagit ipse Petrus dq bene ac eũ ageret aliqs alijs cũ qvo ante amentiam Paulus absolutũ a pctis flagitasset, et signa doloris elicuisset. Hæc porro n'hãt locũ in Paulo manente in crastinũ sano, qã solis moribundis n'ĩtẽ sanis ĩcessũ ẽ a Vto (Put colligitur ex cõi sensu Ecclesiæ et Doctorũ) privilegiũ ĩfitendi p interprete, qlo ipse poenitens pctũ pctm explicare.

IV. deniq Vtrum ad repetendã ĩfessiõe cogendi sint rustici, pueri aliqq hujusmodi imperiti poenitentes q bona fide n'explicati ducte spectat cõcutaijs ac nũro pctor Ethalia suas ĩfessiões peperunt. R. nqvẽ. Rãõ ẽ, qã supponendũ ẽ Confessariũ ex cõcutaijs statuq poenitentis saltẽ sub dubio potuẽ sufficer assequi, q ab ipsis solũ ĩfuse dicta sit, sed dictũ ẽt si confessarius Gidens neq qdã sub dubio qd et nũro pctor probabili assecutus crederet.

14. Julij 1619

A. H. B. Gen.
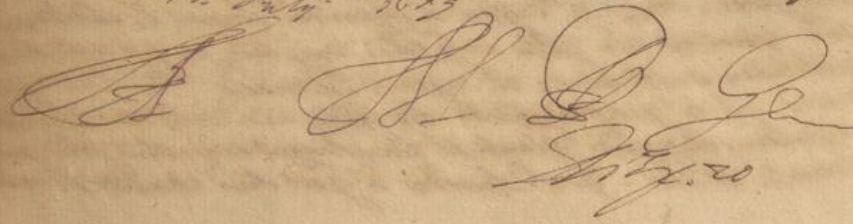
Disp. 20